Ainutlaatuinen (Sinä)

KUVIS
ESPOON KUVATAIDEKOULU
ESBO BILDKONSTSKOLA

ESPOON KUVATAIDEKOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2020

Ekaterina Otavina

Ainutlaatuinen (Sinä)
Valokuvaus 2/ WeeGee
Ohjaaja: Ruusu Hulmi

Sisällysluettelo

1. Minusta s.2

1.1 Aikaisempia töitä s.3

2. Työn tekeminen

2.1 Aloitus s.4

2.2 Suunnittelu ja toteutus s.6

3. Valmis työ s.10

4. Loppusanat . . . . . s. 13

Lähteet. . . . . s. 14

1. Minusta

Olen 17-vuotias innostunut nuori valokuvaaja Espoosta. Synnyin ja asuin osan lapsuudestani kauniissa ja minulle tärkeässä kaupungissa Pietarissa. Myöhemmin perheeni muutti Suomeen, missä aloitin koulunkäynnin. Tällä hetkellä opiskelen toista vuotta Espoonlahden lukiossa.

Kuvataide on aina ollut iso osa elämääni. Jo pienestä pitäen olen askarrellut ja piirtänyt. Espoon kuvataidekouluun tutustuin jo ala-asteella, jolloin aloitin pima-kerhon ystäväni kanssa. Yläasteelle mentäessä päätin kokeilla itseäni uudessa osa-alueessa, suunnittelussa. Kävin vuoden Design-ryhmässä Opinmäessä. Siellä tutustuin robotiikkaan, printtien tekemiseen sekä arkkitehtuuriin. Myöhemmin löysin itseni valokuvaamisesta. Nykyään käyn jo neljättä vuotta valokuvauksen syventävillä kursseilla Weegeellä, joista olen erityisen paljon nauttinut. Valokuvaamisesta on tullut iso osa elämääni ja keino ilmaista tunteitani sekä tutkia ympäröivää maailmaa. Olen osallistunut muutamiin valokuvaus-työpajoihin ja luentoihin Suomessa sekä ulkomailla.

Lopputyön tekeminen tuntuu oikealta päätökseltä, sillä se on mahdollisuus kokeilla ja testata omaa osaamista sekä kehittyä omien ideoiden ja tavoitteiden saavuttamisessa. Tästä on hyvä jatkaa sitten eteenpäin uusiin haasteisiin.

1.1 Aikaisempia töitä

Moscow, 2018

Funchal, 2018

Funchal, 2019

Funchal, 2019

Moscow, 2019

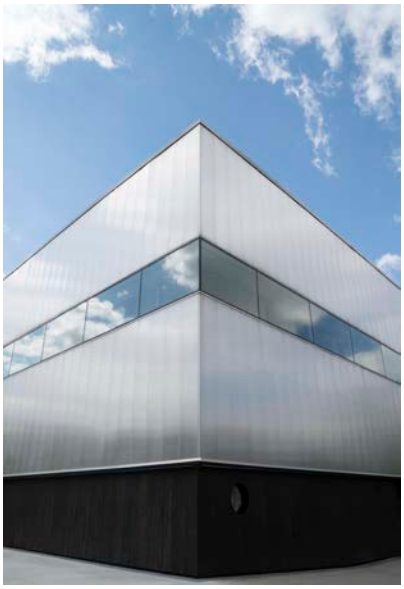

Moscow, 2019

Verona, 2018

2. Työn tekeminen
2.1 Aloitus

Syksyn ensimmäisillä tunneilla kävin läpi aikaisemmin ottamiani kuvia. Huomasin heti, kuinka paljon kuvaan ohikulkijoita ja muutenkin ihmisiä. Päätin lähteä tästä liikkeelle.

Opettajan suosituksesta etsin taiteilijoita ja valokuvaajia, jotka työskentelivät samalla tyylillä, jotta saisin enemmän ajatuksia projektista. Löysin tukea ja inspiraatiota ranskalaisen klassikko-valokuvaajan Henri Cartier-Bressonin (1908-2004) töistä, kun selailin hänen valokuvakirjaa, jonka itse omistan. [1] Ainutlaatuinen taito dokumentoida elämää ja pieniä ratkaisevia hetkiä vaikutti minuun merkittävästi. Olen tutustunut hänen taiteeseen jo aikaisemmin, mutta vasta nyt huomasin yhtäläisyyksiä tyyleissä. Olen itsekin kuvannut paljon arkisia tilanteita ja yrittänyt tallentaa henkilöiden tunnetiloja.
Toinen samassa tyylissä työskentelevä valokuvaaja oli ranskalainen Robert Doisneau (1912-1994).

Henri Cartier-Bresson [2]

Henri Cartier-Bresson [3]

Asetin syyskuun lopussa (2019) itselleni ensimmäiset tavoitteet. Tarkoituksena oli esittää omat ajatukseni kuvien avulla, kehittää itseäni oman projektin johtamisessa sekä uskaltaa kokeilla uusia tapoja kuvata.
Pian työn aiheeksi muodostui yksilöllisyys ja jokaisen ihmisen ainutlaatuisuus. Päädyin tähän, sillä tätä aihetta olen pohtinut jo kauan. Nykyään todella monet ovat päivittäin kiireessä, hoitavat velvollisuuksiaan ja samalla unohtavat omat vahvuudet sekä unelmat. Haluan työlläni nostaa esille ajatuksen: Olla aina oma itsensä, olla rohkea, kehittyä ja uskaltaa toteuttaa omia haaveita ja suunnitelmia. Haluan kannustaa katsojaa hetkeksi pysähtymään ja ajattelemaan itseään. Joskus tämä on oikeasti yllättävän hankalaa. Varsinkin nuoriso helposti vertailee itseään sosiaalisessa mediassa esiintyviin "täydellisiin kuviin" ja uskoo olevansa jollain tavalla huonompi kuin muut, ajattelematta omia hienoja ja ainutlaatuisia ominaisuuksiaan. Haluan, että kuvistani tulisi positiivinen ja kannustava fiilis.

Robert Doisneau [4]

Seuraavaksi aloin piirtämään ja kirjoittamaan vihkooni aiheesta kaikkea, mikä tuli mieleen. Kokeilin erilaisia sommitteluja sekä tein kollaaseja tallennetuista kuvista työni hahmottamiseksi.

Työn tekeminen tuntui hieman pelottavalta ja vaativalta, sillä edessä oleva työmäärä oli valtava eikä kokemusta oman pitkäaikaisen projektin tekemisessä ollut. Tein itselleni alustavan aikataulun, mihin kirjoitin ylös, mitä tulisi olla tehtynä mihin kuukauteen mennessä.

Ensimmäisiä piirroksia vihkoon työn hahmottamiseksi

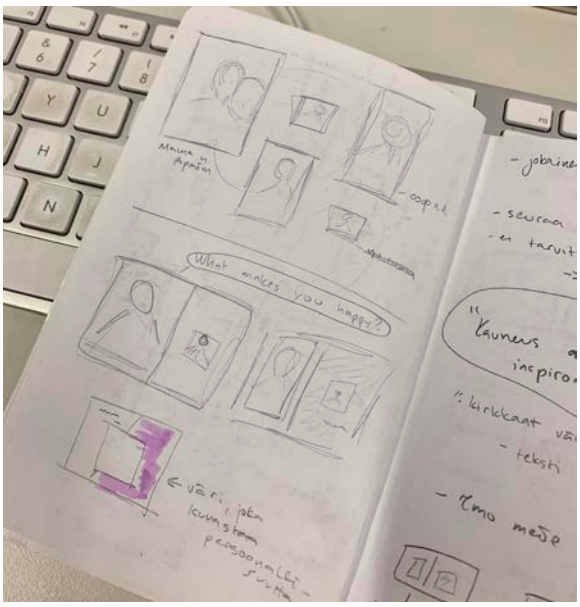

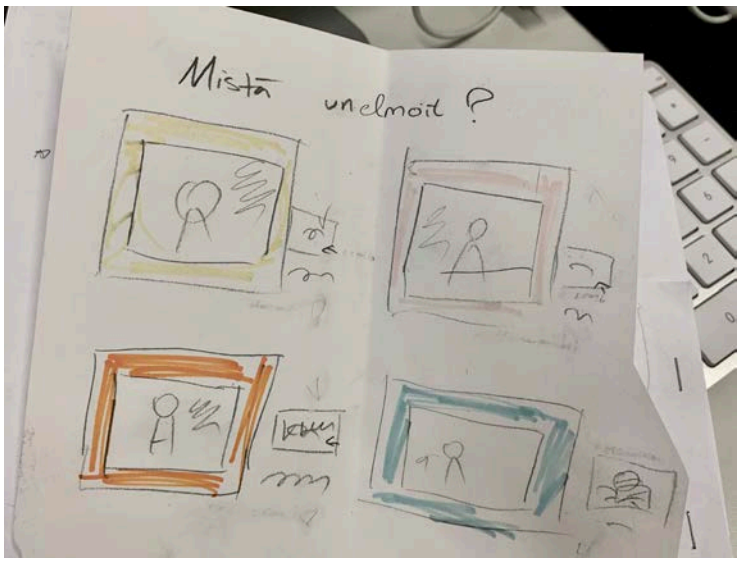

Lokakuussa alkusuunnitelmana oli, että kuvaan neljää ystävääni tekemässä omaa lempiasiaa. Esimerkiksi maalaaminen, lukeminen, urheileminen jne. Tämän lisäksi kuvaisin kuvapareiksi jokaisen henkilön omakuvat. Ehdin jo nopeasti sopia kaksi kuvauspäivää, jotka menivät yllättävän hyvin. Olin varma siitä, mitä haluan saada aikaiseksi. Mutta loppujen lopuksi en ollut täysin tyytyväinen lopputulokseen, sillä minulle heräsi tunne, että jotain oli vialla. Ymmärsin, että kontrolloin liikaa prosessia ja sitä, mitä kuvissa tapahtuu. Tavoitteenani oli kuitenkin saada tuotua esille enemmän yksityiskohtia, jotta katsojalle välittyisi se arkisen elämän kiire, mikä oli minun työni lähtökohta.

Ensimmäisten kuvausten tuotoksia

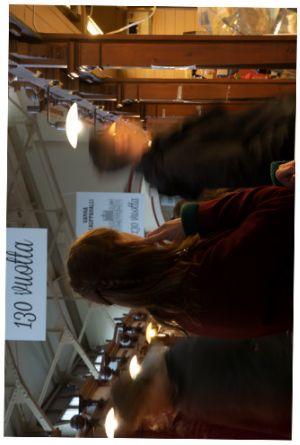

Etsin omista arkistoistani onnistuneita aikaisemmin otettuja kuvia. Päätin käyttää muutamia niistä työssäni sekä kuvata lisää materiaalia tulevilla reissuilla syksyllä ja talvella. Tavoitteena oli sulautua joukkoon, vaikuttaa mahdollisimman vähän kuvassa oleviin tapahtumiin ja dokumentoida hetki ohikulkijoiden elämästä. Halusin saada aikaan sellaisia otoksia, jotka loisivat tunteen siitä, että jotain on tapahtunut ennen ja saamaan perspektiivin tulevaan. Minun oli rohkaistava itseäni ja uskaltaa tulla mahdollisimman lähelle kuvattavaa.

Päätin kuitenkin käyttää yhden ottamani henkilökuvan, joka ottaisi suoran katsekontaktin työni katsojaan. Tämän on tarkoitus herättää minun asettamani kysymys jokaisen ainutlaatuisuudesta. Kun tulee lähelle ja ottaa katsekontaktin ihmiseen, alkaa keskustelu, jonka aikana avautuu henkilön persoonallisuus, asenteet ja tavoitteet.
Tämän jälkeen, kun olin saanut tarvitsemani materiaalit printtasin valitsemani kuvat mustavalkoisiksi sekä värillisiksi, jotta hahmottaisin miten ne toimivat kokonaisuutena.
Yksi vastaan tulleista haasteista oli sommitella kuvat niin, että saisin kaiken toimimaan. Kokeilin lukuisia erilaisia sommitteluvaihtoehtoja.

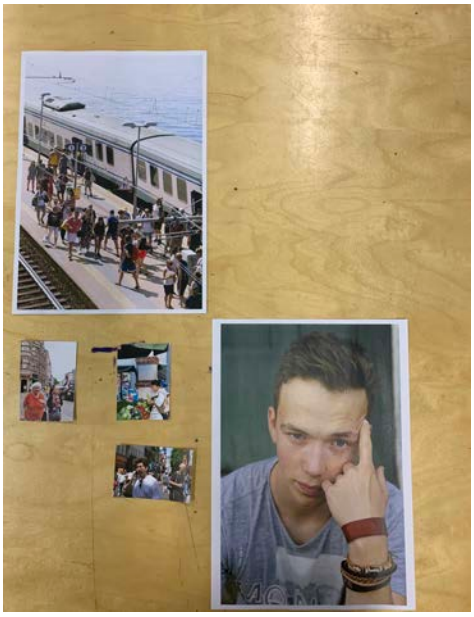

Olen aina ihaillut enemmän mustavalkoisia kuvia kuin värillisiä, sillä ne tuovat iättömän tunnelman. Joskus tuntuu, että väri vie huomion tärkeämmästä.
Tästä syystä loppuvaiheessa vaihdoin pienet kuvani, joiden tarkoitus on täydentää työtäni, mustavalkoisiksi.
Helmikuun keskivälissä aktiivisesti yritin miettiä lopputyölle nimeä, joka olisi ytimekäs ja toimiva. Vaihtoehtoja oli paljon. Kuukauden lopussa päätin kuvien koot sekä hankin kehykset. Pian työn nimeksi muodostui sanapari: "Ainutlaatuinen (Sinä)". Siinä konkretisoituu hyvin työni sanoma ja viesti.

Maaliskuun alussa (2020) tehtävänä oli tulostus. Käytin siihen useamman tunnin. Ensin printtasin mallikappaleita, sillä yritin saada mahdollisimman oikeat värit paperille. Toisena kysymyksenä oli printtaanko matta- vai kiiltopaperille. Valitsin mattapaperin.

3. Valmis työ

Lopputulokseksi muodostui viiden kuvan kokonaisuus nimeltä
"Ainutlaatuinen (Sinä)", josta olen itse todella tyytyväinen. Kuvat toimivat yksitellen sekä yhtenä kokonaisuutena täydentäen toisiaan. Kahden suurimman kuvan tarkoitus on luoda kontrasti suuren ihmismassan ja yksilön välille. Massassa liikkuvat sulautuvat ympäristöön, eikä huomio enään kiinnity erillisiin yksilöihin vaan kokonaisuuteen. Henkilökuvalla haluan luoda suoran katsekontaktin katsojaan, sillä elämässä vain tultaessa lähelle dialogin kautta avautuu jokaisen persoonallisuus.
Kolme pienempää valokuvaa näyttävät pieniä arkisia hetkiä ohikulkijoiden elämästä, joista korostuu enemmän jokaisen omat henkilökohtaiset tunteet, jotka välittyvät katseiden, eleiden ja ilmeiden kautta. Mustavalkoisilla otoksilla haluan näyttää kuinka erilaisia olemme. Jokaisella on omat suunnitelmat, unelmat ja ongelmat. Kuvissa, missä pojat leikkivät saippuakuplilla ja kaksi vanhempaa naista hymyilevät välittyy nauttiminen siitä hetkestä ja elämästä. Poika, joka puhuu puhelimella, näyttää todella keskittyneeltä.

Työni kertoo ja korostaa jokaisen ihmisen ainutlaatuisuutta. Päivittäin jokainen meistä hoitaa velvollisuuksiaan ja kiireessä usein unohtaa itsensä. Työlläni haluan viestiä, että vaikka tuntuisikin, että oma elämä ei mitenkään poikkea muista se on kuitenkin ainutlaatuinen juuri omien luonteenpiirteiden ansiosta.
On todella hienoa valokuvaajana seurata suurten yhteisöjen elämää ja huomata, miten erilaisia elämiä elämme, vaikka harvoin tätä ajattelesikin.

Monet alussa asettamistani tavoitteista toteutuivat. Onnistuin dokumentoimaan ihmisiä niin, että vaikutin valokuvaajana mahdollisimman vähän heidän elämänsä kulkuun. Rohkaisin itseäni tulemaan lähelle kuvattavia sekä kehitin itseäni kuvajournalismissa. Lisäksi sain alusta loppuun toteutettua omatoimisesti ensimmäisen valokuvaprojektin, mistä olen ylpeä. Kehitin omaa tyyliäni ja tulin rohkeammaksi kameran käytössä sekä omien ideoiden toteuttamisessa. Jos tekisin lopputyön uudestaan antaisin itselleni neuvon olla hätäilemättä. Kaiken ehtii erittäin hyvin, jos jakaa suuren kokonaisuuden pieniin

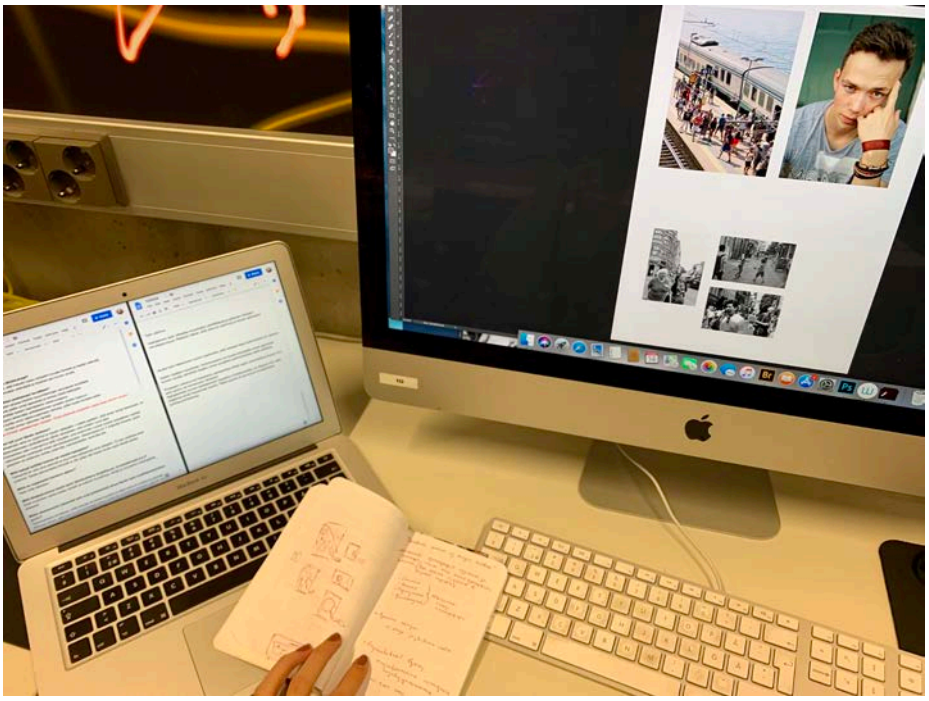

this way
to the BAR

4. Loppusanat

Haluan kiittää erityisen paljon opettajaani ja lopputyökordinaattoria Ruusu Hulmia kannustuksesta ja kaikista neuvoista. Lisäksi haluan kiittää Espoon kuvataidekoulua mahdollisuudesta kehittää omaa luovuutta sekä osaamista taiteen tekemisessä. Erityiskiitos ystävilleni sekä vanhemmilleni aktiivisesta kannustamisesta jatkaa eteenpäin.

LÄHTEET

[1] ISBN 9780500410608, Henri Cartier-Bresson: Protofile, Thames&Hudson, 2017

[2] Henri Cartier-Bresson, Rue Mouffetard, Paris, 1954

[3] Henri Cartier-Bresson, Henri Matisse; Vence, France, 1944

[4] Robert Doisneau, Alberto and Anette Giacometti, Paris, 1957